

Repertoriul jurisprudenței

Cauzele conexate C-27/25 și C-356/25

SU ș.a.
împotriva
An Coimisiún Pleanála ș.a.

[cereri de decizie preliminară formulate de Court of Appeal (Irlanda) și de High Court (Irlanda)]

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iulie 2026

„Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 92/43/CEE – Directiva 2009/147/CE – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Arii de protecție specială – Evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect care ar putea afecta un sit protejat în funcție de obiectivele de conservare a acestuia din urmă – Preevaluare – Lipsa stabilirii unor obiective de conservare specifice unei arii de protecție specială”

1. *Întrebări preliminare – Admisibilitate – Condiții – Întrebări care au legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului – Condiție îndeplinită – Caracterul declaratoriu al acțiunii principale – Lipsa incidenței (art. 267 TFUE)*

(a se vedea punctele 29-37)

2. *Mediu – Directiva 92/43 – Directiva 2009/147 – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Arii speciale de conservare – Obligații ale statelor membre – Evaluare adecvată a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit – Evaluare în lumina obiectivelor de conservare specifice sitului în cauză – Lipsa unor obiective de conservare specifice stabilite pentru o arie de protecție specială – Consecință – Imposibilitatea autorităților naționale de a efectua în mod valabil o evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra acestei arii [Directiva 92/43 a Consiliului, art. 6 alin. (3)]*

(a se vedea punctele 38-75 și 84 și dispozitivul)

3. *Mediu – Directiva 92/43 – Directiva 2009/147 – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Arii speciale de conservare – Obligații ale statelor membre – Evaluare adecvată a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit – Preevaluare a necesității de a efectua o evaluare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unei arii de protecție specială – Lipsa unor obiective de conservare specifice stabilite*

pentru această arie – Consecințe – Lipsa efectelor asupra evaluării existenței unei legături cu gestionarea sitului în cauză sau a caracterului necesar al acesteia – Imposibilitatea autorităților naționale de a efectua în mod valabil o evaluare a probabilității unui efect semnificativ asupra siturilor protejate situate în spațiul geografic care ar putea fi afectat de plan sau de proiect
[Directiva 92/43 a Consiliului, art. 6 alin. (3)]

(a se vedea punctele 76-84 și dispozitivul)

4. *Întrebări preliminare – Interpretare – Efectul în timp al hotărârilor de interpretare – Efect retroactiv – Limitare de către Curte – Condiții – Riscul unor perturbări grave – Condiție neîndeplinită*
(art. 267 TFUE)

(a se vedea punctele 85-90)

Rezumat

Sesizată cu titlu preliminar, Curtea examinează dacă autoritățile naționale pot efectua în mod valabil o evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit Natura 2000 sau o preevaluare, în sensul Directivei habitate¹, atunci când obiectivele de conservare specifice nu au fost încă definite pentru acest sit.

Prin deciziile din 28 septembrie 2022 și din 8 noiembrie 2023, An Coimisiún Pleanála (Agenția pentru Amenajarea Teritoriului, Irlanda, denumită în continuare „Agenția”) a acordat autorizații de construire pentru un proiect de modificare și pentru un proiect de amenajare a unor parcuri eoliene în apropierea ariei de protecție specială (denumită în continuare „APS”) Blackwater Callows, desemnată ca atare în conformitate cu Directiva păsări².

La data adoptării acestor decizii, Irlanda nu stabilise încă obiective de conservare specifice APS Blackwater Callows.

Întrucât legalitatea acestor două decizii a fost contestată în justiție, instanțele irlandeze sesizate³ solicită Curții să stabilească dacă articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate trebuie interpretat în sensul că, în lipsa unor obiective de conservare specifice APS în cauză, o autoritate națională poate efectua în mod valabil, cu ocazia examinării unei cereri de autorizare a unui plan sau a unui proiect, o preevaluare sau o evaluare corespunzătoare a efectelor acestui plan sau ale acestui proiect asupra integrității APS respective.

¹ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109, denumită în continuare „Directiva habitate”).

² Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO 2010, L 20, p. 7) (denumită în continuare „Directiva păsări”).

³ În cauza C-27/25, cererea de decizie preliminară a fost formulată de Court of Appeal (Curtea de Apel, Irlanda). În cauza C-356/25, instanța de trimitere este High Court (Înalta Curte, Irlanda).

Aprecierea Curții

Potrivit articolului 6 alineatul (3) din Directiva habitate, orice plan sau proiect care nu are o legătură directă cu gestionarea unui sit protejat sau nu este necesar pentru aceasta, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, *per se* sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, trebuie supus unei evaluări corespunzătoare a efectelor potențiale asupra sitului, în funcție de obiectivele de conservare ale acestuia din urmă.

Astfel, reiese din termenii clari și neechivoci ai articolului 6 alineatul (3) din Directiva habitate că evaluarea corespunzătoare trebuie efectuată în susținerea obiectivelor de conservare specifice sitului în cauză. În consecință, o asemenea evaluare nu poate fi efectuată în mod valabil în lipsa stabilirii acestor obiective.

Respectiva interpretare este susținută de contextul normativ în care se înscrie dispoziția menționată.

Pe de o parte, cerința de a efectua evaluarea corespunzătoare necesară în raport cu obiectivele de conservare a sitului protejat nu este pur formală. În caz contrar, o astfel de evaluare nu ar îndeplini cerințele impuse de jurisprudență, potrivit cărora aceasta nu poate să prezinte lacune și trebuie să cuprindă constatări și concluzii complete, precise și definitive, de natură să înlăture orice îndoială științifică rezonabilă cu privire la efectele lucrărilor preconizate asupra sitului protejat în cauză.

Pe de altă parte, determinarea obiectivelor de conservare stabilite în prealabil și proprii fiecărui sit protejat constituie o etapă prealabilă și indispensabilă punerii în aplicare a procedurii de evaluare.

Astfel, obligațiile care decurg din articolul 6 alineatul (3) din această directivă se aplică APS încă de la clasificarea lor ca atare de către statele membre în temeiul Directivei păsări.

În continuare, Curtea amintește obiectivele urmărite de directiva menționată, care dorește să asigure un stadiu corespunzător de conservare pentru toate speciile și tipurile de habitate care figurează în anexele I și II la aceasta.

Or, în lipsa unor obiective de conservare care să concretizeze acest obiectiv general în raport cu situl în cauză, evaluarea corespunzătoare s-ar întemeia pe o bază insuficient de precisă și de completă, ceea ce ar avea drept consecință creșterea riscului ca planurile sau proiectele care au efecte negative asupra integrității sitului în cauză să fie autorizate.

Curtea concluzionează că o autoritate națională nu poate, în lipsa adoptării prealabile a unor obiective de conservare specifice stabilite pentru APS în cauză, să efectueze în mod valabil o evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra integrității respectivei arii.

În ceea ce privește etapa de preevaluare a efectelor asupra mediului ale unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit protejat, Curtea amintește că cerința unei evaluări corespunzătoare a efectelor unui astfel de plan sau proiect este subordonată următoarelor două condiții cumulative: planul sau proiectul în cauză nu are o legătură directă cu gestionarea sitului în cauză sau este necesar pentru aceasta și ar putea afecta în mod semnificativ situl în cauză.

Etapă de preevaluare urmărește să stabilească dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

În ceea ce privește prima condiție, Curtea arată că adoptarea unor obiective de conservare specifice sitului protejat nu este indispensabilă pentru a ști dacă planul sau proiectul în cauză are o legătură directă cu gestionarea sitului în cauză sau este necesar pentru aceasta.

De asemenea, în vederea examinării celei de a doua condiții, nu se poate exclude ca o identificare a siturilor protejate care ar putea fi afectate de un plan sau de un proiect fără luarea în considerare a obiectivelor de conservare specifice fiecăruia dintre siturile protejate să poată fi efectuată printre altele atunci când delimitarea spațiului geografic pe care planul sau proiectul îl poate afecta permite excluderea oricărui risc de afectare a anumitor situri protejate, cu certitudinea necesară în temeiul principiului precauției, pe baza unor criterii obiective, precum distanța dintre același plan sau același proiect și siturile protejate, precum și existența sau inexistența unor căi plauzibile de incidență.

În schimb, atunci când siturile protejate se află în acest spațiu geografic, evaluarea probabilității sau a riscului ca acest plan sau proiect să aibă un efect semnificativ asupra acestor situri nu poate fi efectuată de autoritățile naționale competente fără a ține seama de obiectivele de conservare specifice acestor situri.